

troet at maatte" indstille. Lovudkastets § 3. til at udgaae og saaledes, herttage, Regeringens Forpligtelse til inden en vis kort Tid at gjøre Brug af de ubetingede Reverser, der ere udstedte paa Bygninger og Aarsæg paa de private Grunde; da de udstedte Reverser ere meget forskjelliges i Indhold og Form efter den Tid, paa hvilken de ere udstedte, saa vilde en Opsigelse af visse Classer, medføre en Ubilighed imod enkelte Grundejere, som ikke synes tilstrækkelig motiveret ved Henhæft til at paaflynde Afsløningen. Men naar De nu vilde see Indberetningen igjennem, vilde De finde, at man ikke blot har slaaget en Strøg over alle ubetingede Reverser, som here til de exproprierede Strækninger af Terrainet, men at man har handlet ganske som om den udstemte § 3 endnu stod i Lovens. Indberetningen siger Pag. 7, at man betragter denne Lov som en "Beskatningstvang" imod de private Grundejere, og det er ganske rigtigt, saaledes har man handlet; man har opsagt alle ubetingede Reverser for derved at tvirge de private Grundejere til at kjøbe den Byggefrihed, som Staten stiller i Udfigt for dem, lige i Modsetning til Udvalgte Færetal, der netop siger, at de private Grundejere skulle have deres Frihed, og at man ikke vil gjøre Andet end rette en Opskrivning til dem. Man har opsagt alle opsigelige Reverser til Udgangen af 1872 (En Stemme: Nei, 1875), det er altsaa de 5 Aar. Og hvorfor har man opsagt dem? For derved at tvirge de private Grundejere til at kjøbe Byggefriheden. Dette er en saadan Afvigelse fra hvad Rigsdagen i sin Tid er gaaet ud fra, at jeg ikke forstaaer den. Den høitærede Krigsminister talte ved den lille Foredrag, jeg tilstod mig, at rette til ham, og som saaheldig bidrog til at fremssynde Indberetningens Fremlæggelse, om "falske Foredragninger" der havde udbredt sig om denne Sag. Jeg mindes ikke at have seet noget Offentligt om denne Sag før efter denne Leilighed, til hvilken jeg sigter; men skulde Ministerens anførte Udtryk bruges om Noget, maatte det ganske vist være om den Betegnelse, at man var gaaet "lemfældig" frem mod de paagældende Grundejere. Den hele Fremgangsmaade, man

har brugt, strider aldeles mod hvad Rigsdagen forudsatte, og stræber at udbyde Tang mod de private Grundejere, en Tang, som er i fuldstændig Modsetning til hele Lovens Charakter. Jeg kommer endelig til det sidste Afsnit af min Udvalgning, det som vedrører Værdiforøgelsen for de private Grundejere. Desommedeler Rigsministerens Indberetning, som jeg forresten i den Henseende ikke her siger os noget ganske Nyt, at vi have den glædelige Sum af 3 Millioner Rigsdaler staende som Værdiforøgelse for de private Grundejere. Det vil erindres, at Lovens af 6te Juli 1867 gaaer ud paa den Forudsætning, at Staten og Grundejerne skulle deles i Fortjenesten ved Værdiforøgelsen. Værdiforøgelsen skal tæres, og saa skulle Grundejerne betale Staten Halvdeelen, men selv tjene den anden Halvdeelen. Denne Bestemmelse har naturligtvis været ærlig og oprigtig meent; det har ikke været Meningen, at Værdiforøgelsen skulde fastkædes til det Dobbelte af hvad den virkelig er, saa at den Halvdeel, som Grundejerne skulle betale, kom til i Virkeligheden at blive den hele Værdiforøgelse; Meningen har været, at Taxatorerne skulde sige ærligt og ligefrem, saameget siger Grunden i Værdi, og at den paagældende Grundejer deraf skulle betale Halvdeelen. Man har fremdeles søgt at indvirke paa Grundejeren for at faae ham til at betale denne Sum snarest, muligt, og derved findes der i Lovens forskjellige Bestemmelser, naar man kjøber Byggefriheden strax i Betæle af den første 5 Aar, slipper man for det første med at erlægge 50 pCt. af den taxerede Værdiforøgelse, og dernæst kan man ved at betale kontant tjene endnu 1 pCt. for hvert Aar, der er tilbage i indtil 1880. Venter man derimod 5 Aar, skal derved det Dantation og Afsløningen kan da kun finde Sted, imod at erlægge 60 pCt. af Værdiforøgelsen; hvorhos man efter 10 Aar tjener 1 pCt. for hvert Aar, der er tilbage til 1880, ved at betale kontant. Men naar saa de 11 Aar ere gaaede, er enhver Skanse forbi imod de paagældende Grundejere, saa skal Krigsministeren uden nogen Grændse kunne fastsætte det Bedrag, der skal betales af dem for Bygge-